

НА ЮБИЛЕЙНОЙ АФИШЕ — «АЛЕСЯ»

Дарожны ардазны Леніна акадэмія Вялікі тэатр оперы і балета Беларускага ССР 14 красавіка распачае сезон на сваёй іагітальна-рэканструкцыйнай сцэне. З паводу драматычнай, пераходзіць ад старыя калектыву бітала старыя, прафэсія Беларускага тэатральнага аб'яднання, народнай артыстка ССР Л. Александровская. Дырэктар тэатра Ф. Жыгалы расказаў глядачам, як тэатр рыхтуецца сустраць 50-гадовае Вялікага Кастрычніка. Перад вамі — героі Алесі — спектакля, якім адкрыўся сезон:

Алеся — С. Данілюк.

Сяргей — З. Бабій.

Апанас — І. Сарокін.

Марфачка — І. Шыкунова.

Даніла — В. Чарнабаў.

ЗДАРЫЛАСЯ ўсё проста. У вольны час хлопцаў удзялілі ў гурт-калектыв мейсцяў самадзейнасці, выступіў у хоры, саліраваў, і на адным з аглядаў на яго зварнуў увагу члены журы. Хлопца пранавалі паехаць на вучобу, ён з радасцю згадуў і неўзабаве быў занесены ў спіс навучніц Сявядзюскага музычнага вучылішча. З вучылішча Леанід Бражнік трапіў спачатку ў ансамбль песні і танца Уральскай ваеннай акругі, а потым, з дазволу камандавання, быў пераведзены ў Дзяржаўны хор рускай песні. Малады артыст не пакідаў, аднак, мары атрымаць больш глыбокае выхаванне, і вось ён ужо студэнт Маскоўскага музычнага вучылішча, а потым і інстытута імя Гнесіных.

Адзін за адным прайшлі гады вучобы. Атрымаўшы дыплом, Леанід Бражнік некаторы час працуе салістам Маскоўскай філармоніі, а ў 1952 годзе яго запрашае Беларускае дзяржаўнае тэатр оперы і балета. Восем калі пачынаюць прыносіць плён гады вучобы ў лепшых педагогаў краіны. За кароткі час Бражнік стварэе на сцэне шэраг самабытных вобразаў. Першым быў Збігнеў у оперы С. Манюшкі «Страшны двор». Тэатр ставіў оперу першым у краіне, і спевак дэбютаваў нягледзячы на ​​папрацаваць, каб «прачытаць» незнаёмайму тэатру.

Наступнай працай Л. Бражніка ў тэатры была роля Данілы ў оперы Я. Цікоцкага «Дзяўчынка з Палесся». Спывак паказаў, што валодае не толькі прыемным і

ЗДАРЫЛАСЯ ўсё проста...

ДА 50-ГОДДЗЯ НАРОДНАГА АРТЫСТА БССР Л. БРАЖНІКА

моцным голасам, але і добрымі артыстычнымі дэталімі. Ад спектакля да спектакля ўдасканальваў афармленне сваё майстэрства. Ён выканаў партыі Сашкі і Ліціцкага ў оперы І. Дзяржынскага «Ціхі Дзень», Гудала ў «Дэман» А. Рубінштэйна, Феранда ў «Трубадура» Д. Вердзі, Нурбада ў «Шукельніках жоміту» Ж. Бізэ, Пімена і Варлаама ў «Барысы Годунов» М. Мусарскага, Вараскага госця ў «Сядок» М. Рымскага-Корсакава, Дурова ў оперы А. Багатырова «Надзея Дурова», Грэйна ў «Яўгенія Ангія» П. Чайкоўскага.

Папулярнасць прынесла спевак роля камуніста Валькі ў оперы «Маладая гвардыя» Ю. Мейтуса. Артыст здолеў раскрыць вобраз замага, якога не зламалі голад і катанні. Вобраз Валь-

кі — адзін з найбольш цікавых у рэпертуары Л. Бражніка. У 1955 годзе тэатр паставіў у новай рэжысёрскай рэдакцыі оперу Даржынскага «Русскія пертыя Млынара, якія лічыцца адной з самых складаных у рускай опернай літаратуры. Артыст з гонарам вытрымаў сваёабавязны экзамен на сталасць. Найбольш удала яму культурна-навукова сцэна з трагічнай дазай, якая расказвае пра трагічную звар'яцеласць старога.

Артыст свабодна «уваходзіць» і ў спектаклі з рэпертуару мінулых гадоў. У «Севільскім циркулі» ён спывае Дана Базіліа. Л. Бражнік знаходзіць трывалы інтанацыі, каб перадаць характар свайго героя. Бурную рэакцыю глядацкай залы вызваліла выхаваная перыя пахлбну, якую спываў пачынае сядзіць, потым з развіццём драматычнай напружанасці маналог, уніміцца і ўрэшце выдывае ўсё рукі, закінваючы расказ на самым моцным і эфектным гучанні.

Заманальны падзеі ў жыцці спевака з'яўляюцца ўдзел у Дзекадзе

беларускага мастацтва і літаратуры ў Маскве зімой 1955 года. Майстэрства Л. Бражніка атрымала тады станаўчы ацэнкі ў цэнтральным друку.

Праз некаторы час артыст разам з групай беларускіх спевакоў выязджае на гастролі ў Польшчу Народную Рэспубліку, Акрамя выступленняў у Варшаві, спевым тэатрам у партыі Збігнева («Страшны двор» С. Манюшкі), Л. Бражнік прымае ўдзел у шматлікіх канцэртах, для якіх падрыхтаваў разнастайную праграму.

Канцэртная праграма артыста ўключае музыку рускіх і заходніх кампазітараў, шматлікія творы беларускіх аўтараў. Мы сустракаем тут рамансы і песні Я. Цікоцкага, Р. Пукста, А. Багатырова, У. Алоўнікава, П. Падкавырава, А. Туранкова, Ю. Семянкі. Не абмяжоўваючыся «хадзіць» рэпертуарам, спывак шукае і вяртае сцэнічнае жыццё малавядомым творах. У выкананні Л. Бражніка перажывае, напрыклад, свабоднае народнае выкананне вальсы-сімафонічнага паэма Я. Цікоцкага на словы М. Горькага «Буравеснік».

Васною 1956 года Л. Бражнік прымае ўдзел ва Усесаюзным конкурсе на лепшае выкананне песень і рамансаў савецкіх кампазітараў. Майстэрства Беларускага спевака журы адзначае дыпломам.

Вельмі важным было і другое спаборніцтва — Усесаюзнае конкурс работ і культуры абслугоўвання савецкіх людзей, лепш задавальняе іх запатрабаванні! Больш уважліва ўважліва адзначае да патрэб і запатрабаванні насельніцтва, змагаюцца супраць праўлення бюракратызму і цэгані!

86. Работнікі і актывісты народнага кантролю! Змагаюцца за ўмацаванне дзяржаўнай дысцыпліны, за эканомію і беражлівасць у народнай гаспадарцы! Шыры працягваюць працоўныя да справы народнага кантролю!

87. Работнікі навукі і вышэйшых навучальных устаноў! Змагаюцца за далейшы росквіт навукі, за тэхнічны прагрэс! Умацоўваюць сувязі навукі з вытворчасцю! Рыхтуюць спецыялістаў, дасючым эпохі камунізма!

88. Слава савецкім вучоным, інжынерам, тэхнікам і рабочым, якія адкрываюць новыя гарызонты ў асветніцкай працы! Слава доблесным савецкім касманатам!

89. Работнікі культуры! Сустраем юбілей Вялікага Кастрычніка новымі дасягненнямі ў развіцці сацыялістычнай культуры! Паліпшаюць культурнае абслугоўванне савецкіх людзей, расшыраюць і умацоўваюць матэрыяльную базу культуры!

ЗАКЛІКІ ЦК КПСС ДА 1 МАЯ 1967 ГОДА

64. Савецкія металургі і гарнікі! Павялічваюце здабычу руды, вытворчасць чыгуну, сталі, пракату, труб, кавалюў і рэдкай металу! Змагаюцца за комплекснае выкарыстанне сыравіны, расшыраюць сартымент, паліпшаюць якасць металу!

65. Савецкія энергетыкі, будаўнікі і мантажныя электрастанцыі і электрастанцыі! Хутчэй уводзьце магучыя электрастанцыі і новыя лініі электраперадач, зніжаюць кошт будаўніцтва і эксплуатацыі энергасілы!

66. Работнікі машынабудавання і прыборабудавання! Стварайце для народнай гаспадаркі найноўшыя знамяніцы і надзейныя машыны, прыборы, сродкі механізацыі і аўтаматызацыі!

67. Работнікі вугальнай прамісловасці! Павялічваюце здабычу вугалю, зніжаюць яго сабекошт! Лепш выкарыстоўваюце горную тэхніку!

68. Работнікі нафталвай і газавай прамісловасці! Хутчэй асвойваюць новыя нафталвы і газавыя месцапрамысловасці, павялічваюць здабычу нафты і газу! Змагаюцца за павялічэнне выпуску і павышэнне якасці прадукцыі нафты і нафтапрадуктаў!

69. Работнікі хімічнай прамісловасці! Змагаюцца за павялічэнне выпуску і павышэнне якасці хімічных прадуктаў для вытворчасці тавараў народнага спажывання! Больш мінеральных угнаенняў і сродкаў аховы раслін для сельскай гаспадаркі!

70. Савецкія геалагі! Хутчэй адкрываюць незлічаныя багатыя істоты нашай Радзімы, павялічваюць эфектыўнасць геаагаразведчыц работ!

71. Работнікі прамісловасці будаўнічых матэрыялаў і будаўнічай індустрыі! Настоілівае вытворчыя магучыя і лепш выкарыстанне вытворчых магучыя! Паўней забяспечваюць народную гаспадарку і будуюць прыгодыя якаснымі матэрыяламі, вырабамі і канструкцыямі!

72. Савецкія будаўнікі! Хутчэй уводзьце ў дзеянне вытворчыя, жылныя, калунальныя і культурна-бытавыя аб'екты ў горадах і ў вёсках! Паліпшаюць якасць і зніжаюць кошт будаўніцтва!

73. Работнікі лесной, цэлюлозна-паперавай і дрэвапрацоўчай прамісловасці! Дадзім краіне больш драўніны, ліпаматэрыялаў, цэлюлозы, паперы і мэблі высокай якасці!

74. Работнікі лёгкай прамісловасці! Павялічваюць выпуск, расшыраюць асартымент, паліпшаюць якасць і адпаведнасць тэкніцы, трыкатажных вырабаў, адзення, абутку і іншых тавараў для насельніцтва!

75. Работнікі харчовай і мяса-малочнай прамісловасці! Павялічваюць вытворчасць, расшыраюць асартымент, павялічваюць якасць харчовых тавараў!

76. Работнікі рыбнай прамісловасці! Павялічваюць улоў рыбы, паліпшаюць якасць і зніжаюць сабекошт рыбных прадуктаў!

Леанід Зяблік — А. Лазароўскі, Зося, яго дачка — Г. Клімовіч. Фота А. КАЛЯДЫ.

БРАВА, МАЗЫРАНЕ!

стануючыка М. Коласа. Ён удумліва прачытаў купалёўскі твор як народную драму, увазобіў задуму ў жывыя яркія вобразы. Спектакль паказаў страшэнную народную драму, драму дэведзеных да распачы людзей, якіх, здавалася б, не жакоць выжыць з жалюшчымі і сціскай бясспрытлі. І ўсё ж у сэрцах гароў, песьні і загаса гарыць агоньчым надзеі, яны, нягледзячы на ​​свой гаротны лёс, вераць у жыццё, у будучае, спадзючыцца на ​​на паўсюдную літасць, а на свае ўласныя сілы.

Восем гэтага называецца спектакль брава нацэжкі, неспрэчна выказаў і рэжысёрам і выканаўцам. З першай мінуты на сцэне Леанід Зяблік (артыст народнага тэатра А. Лазароўскі) нясе ў сабе не пасюнацы і безнадзейнасць асуджанага лёсам, а напыханасць супраціўлення злу. Такое ж супраціўленне змочным сіламі аказвае і Сымон (артыст М. Колас).

Побач з ім, як чыстыя, крышталёвыя ручэйкі, цякуць жыццё Зоскі (артыстка Г. Клімовіч) і Данілі (артыст С. Вайшчыц). Гора, што задалася на сям'ю Зяблікаў, цяжар лёсу не выклікаюць у спектаклі пачуцця асуджэння, безвыходнасці. Выканаўцы роляў Зоскі і Данілі ўносяць у спектакль лірычна-сумую, але, урэшце, жыццёздарждальную тэм. Ды і Сымон у сваёй разлотаванасці не пераходзіць межы, за якімі—жорсткасць. Тут хутчэй за ўсё бою за раскіданне гняздо і забудванне жыцця.

Вядома, што ў п'есе ёсць вельмі складаны для сцэнічнага ўвасаблення вобраз Незнаймага (артыст В. Руднінскі). І тут тэатр дэлапагало пачуццё меры. Готы вобраз, як яго задумуў рэжысёр, — не сімвал, а жывы, канкрэтны чалавек, які заклікае Сымона да актыўнага жыцця.

Глыбокае пранікненне ў змест п'есы, у характары і ўмкіні герою, строгае паводу асобных сцэн прышлі да ўражлівага фіналу спектакля. На фоне ваража, што палеа на далёкім гнязде, прародзіць сілуцкі людзей з косамі і севарамі за плечыма... Разам з ім Сымон, Невядомы, Зоска расшуча пойдучы з разбуранага гнязда ў новае жыццё... Мазыры народны тэатр паказаў сталеу, самастойную, творча паўнацэнную работу, і поспех яго на аглядзе заслужаны...

В. ЗАХАРАУ, дырэктар Беларускага тэатральна-мэстацкага інстытута, заслужаны дзеяч культуры БССР.

СТАРОНКІ ДЗЁННІКА

Да клубу імя Дзяржынскага адзінаццаць гадоў паязджаюць аўтобусы. У іх самыя вясёлыя пажарнікі ўдзялілі мастацкай самадзейнасці, і прывезлі яны ў Мінск даручэнні свайго сэрца — песні, прыпеўкі, музыку, танцы...

Ці значае гэта, што тэатры, якія дэмагілі права ўдзялінацца ў заклічным туры агляду, не мелі праклаў і хібаў! Безумоўна, не. Было ўспяжак і слабая рэжысёрская работа і кунія нудачы некаторыя выканаўцы. Тым не менш, відэочына, што народны тэатр растуць. Толькі трэба ім штодзёна займацца, дэлапагачі ім. Час ужо ад замілаваных воклічаў, ад аўральных пэдакца іна месцы! Перайдзі да сістэматычнай работы па ўдасканаленню майстэрства народнага таленту. Трэба вырашыць і такое нескладанае пытанне, як узвемны прагляд спектакляў рэжысёрамі народнага тэатраў.

Я не перабольшы, калі скажу, што некаторыя пастаноўкі народнага тэатраў, іх рэжысёрскія, акцёрскія ўдачы могуць паслужыць прыкладам нават для прафэсіяналаў. На што ўжо вядома, напрыклад, «Разломі Б. Лаўрэнава — хрэстаматыйны спектакль, дзе існуюць пуніяны традыцыі. Але вош паказвае «Разломі» народны тэатр Беларускага Дома культуры — і бачым у ім свежасць, новае. Рэжысёр заслужаны дзеяч культуры БССР В. Карпаў, творча асэнсавашы п'есу, дамогся таго, што галоўным героем спектакля сталі рэвалюцыйныя матросы, і не проста маса, а жывыя, удаўлівыя людзі, якія вырашваюць лёс рэвалюцыі.

Можна паяздзючыць глыбокае пранікненню артыста-аматара Л. Басіна ў ролю Мікалая Астроўскага ў спектаклі «Дзевятая сімфонія» Ю. Прынцава, пастаўленым народным тэатрам трактарнага заводу (рэжысёр А. Бяляў і Б. Берцін). Але, бедай, больш за іншыя перадаваў Мазыры народны тэатр спектаклем «Раскіданае гняздо» Які Купалы.

Калі мы глядзелі гэтую пастаноўку, не раз недаўмечна пыталіся ў сябе, чаму мастры прафэсіянальнай сцэны прародзіць міма жамчужны Беларускі драматургіі! Многія гадзі «Раскіданага гнязда» няма ў рэпертуары ниводежна нашага тэатра. І вось прыхоўў невядлікі самадзейны калектыв і з любоўю, глыбокім пранікненнем у твор сыграў спектакль, зачароваў усіх свежасцю, яркасцю, сумаснасцю. Так, спектакль «Раскіданае гняздо» сумасны і поўным сэнсе гэтага слова. Ён заклікае да барацьбы, да пошукі, да руху наперад. Несумнеўна, вялікая заслуга ў стварэнні спектакля рэжысёр-па-

Чалавек і прырода

АДНЫ ГАЛУБЯЦЬ, ДРУГІЯ ГУБЯЦЬ

Аўтаран, 18 красавіка 1967 года.

У мінулыя суботу адначасова адбыліся тры прэм'еры — у Мінску, Віцебску і Магілёве.

Дзяржаўны тэатр оперы і балета БССР паказаў «Лябядзінае возера» П. Чайкоўскага ў пастаноўцы А. Месэрэра (мастан А. Чарнадура). У галоўныя ролі выступілі І. Савельева, В. Давыдаў, Л. Чахоўскі, М. Кузьмін.

На сцэну Дзяржаўнага драматычнага тэатра імя Якуба Коласа вышлі героі раману Алесі Адамовіча «Вайна пад страхамі», Пёсу на іагітальна-рэканструкцыйнай сцэне тэатра «Вайна пад страхамі» паставіў Ю. Шчарбаню.

У Магілёве адбылася прэм'ера спектакля па п'есе І. Ісачанкі «Мурны бор». Пастаноўчыкі спектакля — В. Валадарскі, мастак — М. Волкаў, музыка Ю. Семлянкі.

На нашых здымках:

1. Сцэна са спектакля «Вайна пад страхамі». Злева направа — Алёша (В. Зубарэў), Ганна (Міхаілаўна (Г. Марціна), Толь (В. Спуюно).
2. Танчуючы маленікі лебедзі.

Фота С. КОХАНА, А. КАЛЯДЫ.

